

מתחילת ע"ג

שמן בקלי * נילי פירג * שקד לוריא

חמא סהר * חמיה אירסקי * ניר בהיר

עיונית

כ' תמוז תש"ע 2.7.2010 יובן פנימי 18 (1865)

מההורים באהבה

בואו נדבר על פרידה
או אולי על התחלה חדשה,
בואו נתערסל על דבר ההורים
כי הם אצבע האלהים.

בית ספר על כיתותיו עלה!
ואנחנו עולות עם אותיות אבגדהו וכד'
ועם "בעל זבוב", וגם
עם המרחק בין תל אביב לחיפה
על גבי רכבת מהירה,
וכל שכתוב על טבע הדברים,
ועל תכונת המילים,
והזוית הטריגונומטרית שמחלקת
את העולם לשמים וארץ
כמו שכתוב ב"בראשית".
ועד שנמצא את נקודת המשען
זהב יפול מהשמים טיפין טיפין
כמו בשקיעות שמעבר לכפר יחזקאל.

ומכאן אתן -
כמו אנציקלופדיה מהלכת
מונות אפשרויות באופן חגיגי
ומנסחות מבט תם אך מפוקח
כיאה לגיל הנעורים.
אתן תקבעו את המסלול,
כי בידכן בלבד לקבוע את כוון הרוח
שתישא אתכן.
תהיה הרבה זיעה כמו טבע העולם,
אבל גם חופש התנועה העילאי, המשכר,
המיטיב עם אמיצי הלב.

ולעיתים, לרגע קט,
ילווה אתכן מין זכרון מוכר
משם, מכאן -

הידד לחופש הגדול!

משה מירסקי

דבר הכיתה

הנה חלפה לה תקופה ארוכה שהחלה כבר לפני שמונה-עשרה שנים. ההיסטוריה שלנו בתור קבוצה החלה עוד בגן סגול, מאז השתדרגנו ובגדול! בינינו... אנחנו לא כיתה ממש סטנדרטית, אפשר לומר אפילו לא נורמאלית: שש בנות, מתוכם חצי שמאליות, אחת בגובה מטר ובוטן ואחרת קצת יותר. אחת נושקת לעשרים ולשנייה רק מלאו שבע-עשרה שנים. אחת ציירת, אחת כדורסלנית, אחת מתמחה באגרוף ועוד כמה סתם מעופפות... מה שכן, השנים הראשונות בתור כיתה לא היו ממש מציאה, אך עם הזמן התבגרנו, למדנו להכיר אחת את השנייה ועכשיו אנחנו כיתה ממש מופלאה. בקרוב כל אחת תצא לדרכה, חצי לשנת שירות, היתר לצבא. אנחנו לא לוקחות כמובן מאליו את מה שקיבלנו פה בקיבוץ ויש מספר אנשים מיוחדים שלהם אנו רוצות להודות ומקוות שהם בנו יוכלו להתגאות. אודי ואוסנת, המדריכים הנפלאים שבנו תמכו לאורך השנים. תודה על הארוחות בוקר המושקעות ועל האכפתיות בדברים הקטנים. וכמובן תודה רבה לכם ההורים על הסבלנות והדאגה. בעיקר תודה על שלא הפרעתם וידעתם לתת לנו את החופש הדרוש להתפתחות תקינה.

באהבה

בנות י"ב 2010

רומיה, שקד, שרון, תומר, נילי וניר.

רוחיה מירסקי

- ✓ עזובה: היחידה שעזרה טסט ראשון!
- ✓ אהבת קניות בעיקר בתל אביב
- ✓ פסיכולוגית עם עתיד מזהיר
- ✓ היחידה שמסוגלת לסנור את השמש
- ✓ ניתן לאתרה: בזארה.

נילי פרז

- ✓ ביז אחת מחזיקה מצלמה
- ✓ יז שניה אוהבת ספר
- ✓ היחידה מהכיתה שעזבת גם בימי חופש
- ✓ אשת אשכולות שאפילו מצוירת!
- ✓ ניתן לאתרה: בפייסבוק.

תומר סהר

- ✓ שומעת מוזיקה בקולי קולות
- ✓ מאז ומתמיד עם חזר צמח
- ✓ שבואג לכך שלא תלך לאיבוד
- ✓ הזמרת הכי טובה בעולם ועוד נשמע עליה בעתיד
- ✓ ניתן לאתרה: במקלט מוזיקה

מספר דברים שלא ידעתם על:

ניר זהיר

- ✓ היחידה מהכיתה שנטשה את הזית ספר ועזרה לנהל
- ✓ גזרה מכל הזנות במטר אחזי
- ✓ געלת אופי בהירי מסורתי
- ✓ זקליעה לסל היא פשוט תותחית
- ✓ ניתן לאתרה: דדריכה

שקד לוריאל

- ✓ מצד אחד הכי מזלזלת ומצד שני הכי נמוכה
- ✓ אק תשמעו "שלוזי!" תדעו שהיא זסיזיה
- ✓ למחשז היא תמיד מחזרת
- ✓ ואיכשהו קורה שהיא תמיד מאחרת
- ✓ ניתן לאתרה: במיטה

שרון בקר

- ✓ נראתה בעזרה מציקה לחתולנין
- ✓ תקופת הפריקיות מאחוריה
- ✓ יודעת את המילון עזרית-יפנית בעל פה
- ✓ הידעת: לק כחול זה ה-דדרי!
- ✓ ניתן לאתרה: מכינה סושי.

דבר השכונה

יב'ניקיות יקרות !

"כמו עמוד ענן, כך תלכו לפני העדר
תבינו הכל, תדעו, לא תאמרו מילה אחת
כמו עמוד עשן, תיעלמו בתוך החדר
משהו בכך יאמר לכן המשך בדרכך ..."

בנות, היום שתיים-עשרה שנות לימוד אתן סוגרות, ולפניכן תקופה שלמה של חוויות.

לכו אחרי לבכן בשאיפה תמיד להגשים את משאלותיכן.
תציבו לעצמכן מטרות ותנסו לממש את כל החלומות.
החיים כדרכם ממשיכים ובועת הקיבוץ מתחילה להיקרע,
תנסו להתמודד עם הטוב וגם הרע.
פניכן מועדות לתרומה למדינה.
אז תעשו הכול עם חיוך על הפנים
ותזכרו שמשגיאות רק צומחים.

אנו מאחלים לכן שתאספו סביבכן המון אנשים טובים
ושבדרככן השקטה תגעו בלב של כל אחד מהם.
חבל שלא יצא לנו לבלות יותר במחיצתכן.
אנחנו בטוחים שהיינו יכולים ללמוד מכן הרבה יותר, שש בנות שאותנו עוזבות.
רק אל תשכחו אותנו ותגידו שלום על המדרכות.

אוהבים ותומכים

נערי/ות השכונה הנשארים

2010

דבר המדריכים

בנות י"ב היקרות.

זה אמנם קצת נדוש וגם לא כל כך מפתיע אבל אי אפשר שלא להתייחס לעובדה שמדובר על כיתה של 100% המין היפה ובתור כיתה שכזו, יש לה מספר מאפיינים, חלקם מועילים וחלקם לא כל כך מובנים, שאותם יצא לנו להכיר מתוקף תפקידנו כמדריכים.

- כיתה של בנות שאין בה בעיות משמעת ואין מי שישתולל או יפריע, אבל החלק הקשה הוא לגרום לכולכן לזכור להגיע.
- לפחות לשליש מבנות הכיתה יש נטייה להיפצע, ליפול או להיחבל ללא סיבה הגיונית או נראית לעין, אך בעלת סיכוי גבוה להתרחש.
- לשליש מבנות הכיתה יש יכולות פיזיות שלא מביישות כל בן מתבגר והן הוכיחו זאת בגיוסים מפרכים, בגלל היעדר בנים בכיתה.
- יש איזון (אומנם מאוד עדין ושביד) בכיתה, בין בנות עם הראש בעננים ובין בנות שמחוברות חזק לקרקע.
- הכיתה מאופיינת בסוג הומור מיוחד (מזדקן), שיש בו מאפיינים וקודים בעלי מוטיב נשי-ציני-אירופאי.
- כיתה שכולן בה מאוד יצירתיות בכל תחומי העיצוב, הצילום, הבישול והזמר.
- כיתה של בנות איכותיות, בוגרות, תמיד נכונות לעזור ולתרום ואת זאת תמיד נעריך ונזכור.

רצינו לסיים עם קטע מתוך ד"ר סוס המסכם חלק נכבד מבחינתנו לאיחולים
להמשך דרכן:

הגיע היום...

*אתה יוצא למקומות בעולם, אז שלום!
עם רגליים בנעליים ועם שכל בראש,
תמצא את הדרך שלך, אל תחשוש,
אתה יכול ויודע, מוכן ומצומן,
ואתה הוא זה שיחליט לאן.
תסתכל ברחובות, מלפנים, מאחור,
יש רחוב שתחליט: "לא כדאי לי לחזור".
עם רגליים טובות, ועם שכל לחשוש
תזהר לא ללכת ברחוב קצת לא טוב.
אם בכלל לא תמצא שום רחוב שתאהב -
תעזוב את העיר ותצא למרחב,
אל שטח פתוח לאוויר ולרוח,
שם קוריק הדגריס...
כשיקרה הדבר אל תפחד, אל תזיע,
תמשיך ותלך ותראה שתגיע..."*

ד"ר סוס

אז תשכלנה לבחור בשביל הנכון וצעדו בו בבטחה, כי לא תמיד הבחירה תהיה
קלה, אך תמיד סוף מעשה במחשבה תחילה. המשכנה לנסות, לחפש, לבדוק,
ללכת אחרי ערכיך והיו מאושרות במעשיך.

אנו מאחלים לכל אחת מכן הצלחה רבה ותבונה לבחור בדרך הנכונה.

אוהבים אודי ואסנת

ריאיון עם מסיימות י"ב

עם בנות הכיתה נפגשנו לאחר עוד יום ארוך של חזרות למופע סוף השנה ולימודים קדחתניים לקראת מבחני הבגרות. למרות שמדובר בכיתה לא גדולה, שמורכבת כולה מבנות אין לנו הרבה הזדמנויות לשבת יחד לשיחה רצינית ומעניינת המסכמת מצד אחד תקופה ארוכה של התבגרות בקיבוץ ומצד שני מציינת את תחילתה של דרך חדשה.

איך זה להיות כיתה שיש בה רק בנות?

התחושה המרכזית שעולה מהתשובה לשאלה זו היא שהעובדה שאין בנים בכיתה בהחלט מבאסת. החיסרון הוא בעיקר מן ההיבט החברתי שהיה יכול להיות יותר מעניין ומגוון אם היו גם בנים בכיתה, אך יחד עם זאת יש תחושה, שהעובדה שאנחנו רק בנות לימדה אותנו שניתן להסתדר ולעשות דברים, שאותם בכיתות אחרות באופן די מובן מאליו, היו עושים הבנים, כמו גיוסים שצריכים כוח פיזי, כל מיני תיקונים בחדר בשכונה, סחיבות וכדומה. למדנו להאמין בכוח שלנו והגענו למסקנה שהכוח הנשי שולט.

האם אתן מרגישות ששכונת הנעורים תרמה לכן וכיצד ?

אנחנו חושבות שהחיים בשכונה תרמו לנו במבחינה חברתית. נוצרו יותר הזדמנויות למפגש חברתי עם בנות הכיתה. זה נחמד שניתן בסופי השבוע להיפגש במקום שהוא רק שלנו מבלי להפריע או לתת דין וחשבון למישהו. למגורים בשכבת הנעורים יש לטענת רוב הבנות יתרון גם בהקטנת המתחים בינן לבין המשפחה ובעיקר עם ההורים. זה מאפשר לקחת פסק זמן וקצת להתרחק כאשר נעשה מחניק ומתוח בבית ובכך להימנע ממצב בו ריב, מתיחות או סתם עצבנות מחריפים.

מה אתן מרגישות לגבי החיים בקיבוץ?

העובדה שכולם מכירים אותנו היא הרבה פעמים נחמדה ועושה טוב בלב. למרות שלפעמים ישנה תחושה שאנשים רוצים לדעת או יודעים דברים שפחות בא לנו לשתף או שיידעו עלינו. התרומה המרכזית של הקיבוץ היא בערכים עליהם גדלנו. צניעות, לחשוב פחות על ההיבט החומרי, בניגוד לנערים אחרים שלא גדלים בקיבוץ. ערך נוסף אותן מציינות הבנות הוא מוסר העבודה שאולי לא היה מזדמן אם לא היו חיות בקיבוץ.

בימים אלו אתן מסיימות תקופה של 12 שנות לימוד איך הייתן מסכמות את מה שקיבלתן מבית הספר?

בראייה לאחור, כאשר אנחנו לוקחות את כל תקופת הלימודים ולא רק את התיכון, בית הספר מבחינה אישית יש לו חלק ממה שעיצב אותנו, היו לנו בו לא מעט חוויות.

בהיבט החברתי למשל, מציינות חלק מן הבנות, כי בית-הספר הוסיף הרבה. נוצרו חברויות ונפתחו מעגלים חברתיים. מבחינת הלימודים עצמם והמגמות שבהן לומדות הבנות ניתן לומר כי הייתה הסכמה על כך שיש תחושה של פספוס וחוסר מימוש עצמי. תחושה שאין מספיק בחירה ועניין במסגרת המגמות בתיכון.

באיזו מידה אתן מרגישות מחוברות למתרחש במדינה ?

גדלנו על לקבל לא מעט ולכן אנחנו מרגישות צורך לתת. זו הסיבה שמרבית הכיתה יוצאת בשנה הקרובה לשנה של נתינה במסגרת שנת שירות. עם השנים חשוב לנו יותר להתעדכן לגבי מה שקורה במדינה. אנחנו קוראות עיתונים ועוקבות אחרי החדשות, בעיקר כאשר מתרחשים אירועים מיוחדים, עם זאת לפעמים אנחנו מרגישות כאילו אנחנו חיות בתוך בועה שגורמת לנו לא באמת להרגיש את הקשיים והסכנות שמתרחשים בחברה שלנו. מן השיחה עלה עוד כי כולן מרגישות חלק מן המדינה, את זאת ניתן לראות ולהבין מתוך הרצון לתרום לחברה במסגרת שנת שירות וכמובן להתגייס לצה"ל.

סיימנו - מאחלים לכן הצלחה כל אחת ואחת בדרכה האישית.

אוהבים אתכן

אודי ואסנת

משולחן משאבי אנוש (מש"א)

לחברים שלום
הגיע הזמן לכמה מילים ממש"א ביומן:

א. הדרכה למנהלי ענפים

לפני כשבוע סיימנו סדרת סדנאות למנהלי ענפים בנושאי ניהול שונים כגון: תפיסת תפקיד הניהול וסגנונות ניהול, ניהול צוות, הנעת עובדים, מתן שירות ע"י הענפים. בסיכום הועלו שאלות הקשורות לניהול חברים בענפים (בשונה משכירים) וכן בקשות לבחון העמקה בנושאים מסוימים - במיוחד מתן שירות - ברמת הצוות/הענף ולא רק ברמת מנהל הענף.

אני מקווה שכל מנהל ענף "יאמץ" חלק ממה ששמע בסדנאות השונות לטובת ניהול הענף עליו הוא מופקד.

בקרב ייערך מפגש נוסף למנהלי ענפים והפעם בנושא דיני עבודה, כשהכוונה לחשוף את מנהלי הענפים למחויבויות השונות שיש לעין חרוד כמעסיק כלפי עובדיו השכירים.

ב. היעדרות עקב מחלה או טיפול בחולים

בעקבות שאלות שעולות מידי פעם בנושא זה ברצוני לרענן את הרשום בתקנון העבודה התקף כיום בקיבוץ.

סעיף 5.2 בתקנון העבודה מתייחס לנושא זה. אין בכוונתי לחזור ולצטט את כל הסעיף אך ברצוני להתייחס למספר נקודות מרכזיות:

1. "חבר יוכל לדווח על עד 7 ימי מחלה בודדים בשנה, ללא אישור רפואי". מכאן נובע שלאחר שבעה ימים או במקרה של מחלה רציפה יש להביא אישור רפואי למנהל הענף/הפעילות.
  2. סעיף זה מתייחס לכל סוגי היעדרות עקב מחלה, הן של החבר עצמו, הן היעדרויות עקב ליווי בני משפחה, אשפוז בני משפחה ("נסיעות בריאות", "ליווי חבר", "ליווי ילד). מכאן נובע שגם היעדרות עקב סיבות אלה נכללות במסגרת 7 ימי המחלה המוזכרים לעיל.
- אישורים רפואיים ניתן לקבל, בהתאם לעניין, במרפאה או במרפאות המקצועיות בהן ביקר החבר.

מצאתי לנכון לרענן הזיכרון בעניין זה. כדי למנוע מצבים של התרעמות ללא צורך וכדי שחברים ישתפו פעולה וייענו לדרישה זו.

ג. יתרות חופשה

ברצוני להפנות את תשומת לב החברים לכך שבדוח הנוכחות החודשי רשומה יתרת החופשה של החבר לסוף החודש. אני מבקש להפנות תשומת לב החברים שיתרת החופשה שלהם שלילית, שעל פי נהלי הקיבוץ ותקנון העבודה ליתרה שלילית של חופשה עלולות להיות השלכות שונות בהתאם ובכפוף להחלטות המזכירות.

ד. עברנו דירה

למי מהחברים שעדיין לא שם לב, מש"א עברה למשכנה החדש: באותו המבנה אך בשכפולית הישנה. (משמאל למקום מושבנו הקודם). "מילה במילה" גם סיפקו לנו שלטי הכוונה יפים, כך שקל למצוא אותנו. במקום מושבנו הקודם התמקם יצחק צור- מנהל ענפי הקהילה.

עבודה ופרנסה כאן בקיבוץ:

שימו לב!

ענף מזון מחפש:

1. קופאית להקלדה בזמן ארוחת הבוקר והצהריים. אפשרות גם לעבודה בין הארוחות, אם יתאים.
2. חברה לעבודה בחדר האוכל. נכונות לקחת על עצמו/ה בבוא הזמן את האחריות על חדר האוכל.

בדיר מחפשים:

חברה לטיפול בטלאים יונקים (עבודה לתקופה מספטמבר הקרוב- עד יולי) מי שמעוניין בפרטים נוספים- אנא פנו למנהלי הענפים הרלוונטיים או למש"א.

בברכה,
איתן מורג
מנהל משאבי אנוש.

כמה מילים בנוגע ל"בעיה הדמוגרפית"

(דירות הקומתיים ושכונה חדשה)

חזון

החזון שלי הוא הצערה מסיבית של הקיבוץ.

במצב הנוכחי, עם גיל ממוצע של 59, זו במפורש חברה מזדקנת שאם לא תפעל **בכוח**

ובנחישות להצעיר את עצמה, היא פשוט **מאבדת עצמה לדעת**.

לטעמי, המשמעויות של "להצעיר עצמה בכוח" הן מאוד ברורות:

- א. להציב יעד של קליטת 10-15 משפחות צעירות בשנה.
  - ב. לאפשר קליטה של משפחות חברים או תושבים צעירים (גילאי 30-35).
  - ג. לתת למשפחות אלו עדיפות (כן, כן, על חשבוננו, הזקנים...) בנושא דיור.
  - ד. למצוא הדרך הנאותה לקלוט משפחות **איכותיות** שיוכלו לתרום לחברה שלנו בנושאי כלכלה וחברה (ולא רק להיגרר אחרי העגלה כי נוח פה).
- פועל יוצא של "להצעיר עצמה בכוח" היא החלטה לבנות שכונה חדשה למשפחות צעירות, חברים או תושבים, **במפורש** על חשבון תושבי עין חרוד.

מחיר

די ברור לי שגישה כזו איננה פופולארית כיום ויותר חשוב למרבית תושבי עין חרוד מה **אני** אקבל יותר מכל חזון תיאורטי בנוגע להצעת האוכלוסייה (אחריי המבול...) ואני מוכרח להוסיף שגישת חלק גדול מחברי המשק, "דיור חדש וגדול עכשיו", איננה יוצאת דופן ודי מובנת בהתחשב בשפע הכלכלי שבו שרויה עין חרוד. בהנחה שנמצא לבסוף את דרך הביניים גם לקלוט משפחות צעירות וגם לשפר את תנאי הדיור של החברים (בעיקר לאחר שרוב דירות המשק עברו בשנים האחרונות שיפוצים והרחבות מסיביות), אנחנו כרגיל חוזרים לנושא המחיר ולהלן הערכות שלי (מצוצות מהאצבע, ללא כל בסיס כלכלי):

- א. בניית דירה חדשה, כולל פיתוח שטח - 800,000 ₪ (בשכונת הבריכה עלתה כל דירה כולל פיתוח השטח כ- 750,000 ₪).
- ב. שיפוץ דירת קרקע בבית קומתיים לגודל 140 מ"ר - 200,000 ₪, ללא הפשטת כל הדירה ובנייתה מחדש אלא רק בנייה נוספת, לפי \$1000 למ"ר כפי שבוצע בזמנו לבתי קומתיים.
- ג. שיפוץ דירת קומה שנייה לגודל 140 מ"ר - 300,000 ₪, ללא הפשטת כל הדירה ובנייתה מחדש אלא רק בנייה נוספת, לפי \$1500 למ"ר כפי שבוצע בזמנו לבתי קומתיים.

סיכום כספי:

עלות 30 דירות חדשות - **24 מיליון ₪**
שיפוץ 13 בתים עם 52 דירות המחולקות ל 29 דירות קרקע ו 23 דירות קומה שנייה :
29 דירות קרקע - 5.8 מיליון ₪
23 קומה שנייה - 6.9 מיליון ₪
סה"כ - **12.7 מיליון ₪**

1. הרעיון של בניית בתים חדשים ("השכונה החדשה") לאותם "מקופחים" הגרים בבתי הקומותיים (52 משפחות) מתאים יותר לשרי אריסון ופחות לעין חרוד.
2. הרעיון למיין את היותר מקופחים מהפחות מקופחים (רק דיירי הקומה השנייה, רק מי שטרם שיפצו לו, רק מי שיש לו יותר מ-5 ילדים/נכדים/חברים, רק מי שמעל גיל 60/70/80, רק מי שיש לו בעיות ברכיים/רגליים/גב/מפשעה/לב...). פותח תיבת פנדורה לא נורמאלית.
3. הרעיון להקים שכונה חדשה לחברים ותיקים על חשבון קליטת משפחות צעירות וחדשות ינציח ויעמיק את המציאות של בית הזקנים שבו אנחנו חיים.
4. הרעיון להקים שכונה חדשה לחברים ותיקים ולאכלס את בתי הקומותיים במשפחות צעירות נקלטות יהיה בעייתי, הן למשפחות הצעירות והן למשפחות שיעדיפו להישאר בבתי הקומותיים.

ולכן, הפתרונות צריכים להיות ברוח החזון:

- א. לאפשר ביצוע שיפוצים משמעותיים בכל בתי הקומותיים על מנת להקטין את "אי-האטרקטיביות" שלהם.
- ב. לאפשר למי שבכל זאת דורש לעבור מהם ויש לו ותק מספיק (כמעט לכל הדיירים), לעבור לדירות שמתפנות בקצב שבו הן מתפנות.
- ג. להקים שכונה חדשה שבהגדרתה תהיה מיועדת לקליטת חברים ותושבים חדשים.

רשם: יואב צור

תגובה ל"אני מאמין" של צ'אי המזכיר

בנושא הבעיה הדמוגרפית

"מזה שנים שעין חרוד מסתובבת סביב הבעיה הדמוגרפית"

נשאלת השאלה מדוע? הרי השיתופיות הייתה אמורה להיות מקור משיכה לאוכלוסייה ערכית ואיכותית, אם כך היכן אנו טועים? נראה שלאף אחד אין תשובה לסוגיה מעניינת זו.

לגבי הנתונים המספריים שהוצגו, אין לי כל ספק שהם נכונים ומשקפים את הפיסקה הראשונה.

"נדרשת כאן החלטה אמיצה שאנו לוקחים את גורלנו בידנו"

אם נכשלנו 30 שנה בקליטה בעין חרוד באורחות החיים הנוכחיות, מה ישתנה ממחר בבוקר? זה שיש מזכיר חדש בעין חרוד? והקודמים בתפקיד היו פחות מוצלחים?

"אני מאמין בקליטה איכותית"

איך ניתן לקלוט אנשים איכותיים? כאשר אנשים איכותיים רוצים לראות תמורה הולמת למאמציהם, כשהכוונה לתמורה ישירה על תרומתם.

"כי רק כך נוכל לחזק את הקיבוץ ולהציעו לקיבוץ לדור הבא"

בדרך הקליטה המוצעת רק נמשיך להחליש את עין חרוד כקיבוץ, ולהציעו לדור הבא כקיבוץ מדורדר מבחינה חברתית, מסורתית עין חרודית, (ואולי גם כלכלית...).

"כל מסלול אחר יוביל במוקדם או במאוחר ליישוב שאיננו קיבוץ"

נשאלת השאלה מהי הגדרה של קיבוץ? האם קיבוץ הינו יישוב שרק הרווחה המשפחתית והאישית כפי שאנו חיים בעין חרוד של היום חשובים, או שמא קיבוץ הינו מקום שבו כל האוכלוסייה מתפרנסת בכבוד ומקיים חיים חברתיים וקהילתיים הולמים.

"אני מאמין שניתן להפוך את עין חרוד למועדון "עילית"."

לדעתי סיכויים קלושים להפוך את עין חרוד למועדון "עילית" בדרך המוצעת.

ההפך הוא הנכון. עין חרוד תמשיך להידרדר מבחינה חברתית, מסורתית, ותרבותית כאשר המצב הקיים רק ילך ויחמיר.

"מקום שמשפחות מעולות עם פוטנציאל מנהיגותי שואפות ומעוניינות להגיע אליו"

באורחות החיים הנוכחיות יגיעו באחוזים גבוהים משפחות שרואות בשותפות כמקור לשיפור מצבם הכלכלי, כיוון שכך אז מה הקשר לפוטנציאל המנהיגותי?

"יש לעין חרוד את כל הנתונים להפוך למקום כזה"

דווקא עם הציטוט הזה אני מסכים אבל בדרך הנוכחית?

"קיבוץ מבוסס כלכלית"

היום עין חרוד מבוססת כלכלית וזה יתרונו היחיד, אבל יכול להיות (ואני מקווה שלא) שעוד כמה שנים גם הכלכלה תידרדר ואז איך נממן את הדרך המוצעת (כולנו יודעים שהרווחים מריקור נכון להיום נמצאים לצערי בירידה).

"אני מאמין שהחזר הגבוה ביותר על ההשקעה הוא בקליטת הבנים"

נכון להיום חייבים לקיים את הקשר בין אמביציה לתגמול, אין דרך אחרת. ההוכחות כבר בשטח מזה זמן רב. סטטיסטית רוב בנינו האמביציוזיים בחרו בדרך אחרת (מעניין למה???) ואנחנו מנסים בדרכים מאולצות כאלה ואחרות, למלא את החסר ע"י "בנינו האידאולוגים" (אידאולוגיה של מי???)

"קליטה בסדר גודל כזה בפרק זמן שכזה דורשת גיוס משאבים חברתיים וכספיים

רבים"

המשאבים החברתיים בעין חרוד דלים ואת המשאבים הכספיים הרבים, אפשר שהנקלטים יממנו בעצמם בנוגע לבתייהם ופרנסתם, ולא הקיבוץ ייקח אחריות על נקלטים שאת חלקם אנחנו מכירים ואת חלקם לא, ואשר יוכלו להפוך את עורם לאחר קבלתם לחברות, והיו דברים מעולם.

"צריכים לשנות את סדרי העדיפויות שלנו"

הכיצד נעשה זאת? שהרי 60% מהאוכלוסייה בעין חרוד רוצה חיים קלים, שקטים ומחוסרי דאגה. מה יהיה הקטליזטור (זרז) לשינוי סדרי העדיפויות?

"אני מאמין שניתן לשנות את המציאות בה אנחנו חיים לכיוון טוב יותר"

אתה צודק ב-100% אבל מהו אותו כיוון? האם החמרת המצב הנוכחי או אולי שמא כיוון אחר?

כל ארבע השורות האחרונות לדעתי רחוקות מלשקף את המצב במשק.

"עבודה קשה", על מה ולמה?

"יכולת להבדיל בן עיקר לטפל", את העיקר והטפל, מי מחליט?

"להתפשר מצד אחד, ולעמוד על עקרונות מצד שני", על מה ולמה להתפשר?

האם יש בכלל עקרונות?

"נכונות להתגייס יחד", מי יתגייס?

"לקיחת אחריות על חיינו", מי ייקח אחריות על חיינו?

"בידנו לעשות זאת", מי יעשה זאת?

"אם נרצה נצליח", לשפר או להחמיר את המצב?

רשם: רונן כספי

הפעם על דיור, קליטה ומה שביניהם

בשבוע האחרון התקיימו דיונים במינהלת השיכון ובמזכירות בנושא בתי הקומתיים. לאחר בחינת אפשרויות השיפוץ השונות ועלותן עולה למעשה שאלה מהותית להתפתחות עין חרוד בשנים הבאות. אנסה להציג אותה במספר שורות מצומצם.

דירות בתי הקומתיים נתפשות כנחותות. אכן בהשוואה לבתים ששופצו לאחרונה הן פחות אטרקטיביות. שדרוגן לרמה כזו שתהפוך אותן לאטרקטיביות, לדירות כאלה שאינן נדחות רק בשל היותן בבית דירות יעלה לא מעט כסף. ההערכה היא שמהלך כזה יעלה כ-20 מיליון שקל! שיפוץ כזה אם נחליט לבצעו, אמור להעלות את שטחן ורמתן של הדירות אבל לא יוסיף למצאי הדירות הקיים בעין חרוד מאומה. כלומר נשקיע 20 מיליון שקל, אבל מספר הדירות הקיימות בעין חרוד לא יגדל.

מצד שני עין חרוד נמצאת במצוקת דיור. יש לא מעט משפחות האמורות לקבל דירות קבע סטנדרטיות שאינן בנמצא. יש משפחות המעוניינות לבוא ולהיקלט כאן לחברות ודירות אין.

ומכאן הדילמה, האם להשקיע את 20 המיליון בשדרוג בתי הקומתיים או להשקיע אותם בבניית דירות חדשות. בסכום שכזה ניתן בקלות לבנות כ-20 דירות חדשות בשכונה המערבית. דירות אלה יכולות לתת תשובה להשוואת תנאי הדיור לחלק מדיירי בתי הקומתיים ויגדילו את מצאי הדירות בעין חרוד ב-20 דירות שיופנו לצרכי קליטה ולמשפחות צעירות.

יש לזכור שבתי הקומתיים הן דירות ראויות לכל דבר! אלו דירות ששטחן בערך 95 מ"ר (על יסודות). דירות שברובן שודרג המפרט הפנימי לרמה גבוהה. דירות שגדלו בהן משפחות מרובות ילדים בהצלחה רבה! כך שאין הכרח להשקיע בהרחבתן. ניתן להשקיע את הכסף בהגדלת מצאי הדירות ולא בהגדלת שטח הדירות.

מספר נתונים נוספים. ההשקעה הכוללת במהלך השיפוצים האחרונים (כולל אזור ג' צפון שעדיין לא בוצע) תגיע לכ-60 מיליון שקל!! במהלך זה שודרגו תשתיות המשק ושופצו מעל 100 דירות.

אבל מהלך זה לא הוסיף למצבת הדירות של עין חרוד אף לא דירה אחת! להיפך, מסיבות כאלו ואחרות נגרעו דירות. אנו עומדים בפתחה של החלטה דומה: האם להשקיע בשדרוג הדירות הקיימות או להשקיע בבניית דירות חדשות.

זו למעשה השאלה העומדת כיום לפתחנו ונידונה גם במזכירות וגם במינהלת השיכון. בדיונים לא התקבלו החלטות אלא בקשה לבחון את רצונות הדיירים קודם לקבלת החלטות.

לשם כך יופץ בשבועות הקרובים שאלון לכל דיירי בתי הקומתיים. בנוסף לכך נקיים דיון ציבורי כדי להבהיר את הפרטים, ההצעות והאפשרויות הקיימות. במקום אחר ביומן זה מגיב רונן כספי על דבריי בנושא הקליטה שהתפרסמו ביומן הקודם. כל דבריו של רונן נאמרים לאור האמונה כי השכר הדיפרנציאלי הוא התשובה לכל חוליי הקיבוץ כולל קליטה. דעתי היא אחרת והצגתי אותה ביומן הקודם. נושא הדיור שהצגתי כאן קשור קשר ישיר לקליטה. ללא דירות ראויות אין קליטה כלל. ולא חשוב אם זה קיבוץ דיפרנציאלי או שיתופי. את זה הוכחנו בשנים שחלפו.

ובנושא אחר לגמרי ...

כידוע הקיבוץ מחזיר הוצאה על תשלום במגרשי חניה. ברצוני להזכיר ולהבהיר כי הסדר זה נוגע לרכבי הקיבוץ בלבד. אין להגיש קבלות בגין חניית רכב שאינו בשירות הקיבוץ. ההסדר הקיים הוא לנוחות כל החברים ומונע קנסות חניה לא מעטים. איננו רוצים לשנות את הנוהל הקיים כדי לא לפגוע בנוחותם של רוב החברים. אנא קחו זאת לתשומת לבכם.

ועוד נושא אחר לגמרי ...

אנו שוקלים את עתידה של פעילות "מעין חלב". ישנן מספר אפשרויות. בכל מקרה נבקש לפתח אותה כמקום עבודה לחברים/ות. במידה ויש חברה המעוניינים להיכנס למקום זה לפתח אותו ולראות בו מקום עבודה לטווח ארוך, אנא פנו אל יצחק'ילה או רז או צ'אי.

מהחלטות המועצה :

- במועצה האחרונה שהתקיימה בתאריך 22.6.10 התקבלו ההחלטות שלהלן :
1. המועצה אישרה את העברתו של ינאי סנדרוביץ לקבלה לחברות - לקלפי.
  2. המועצה אישרה את רשימת המועמדים לוועדת בריאות והבאתם לקלפי.

המועמדים הם :

מרכזת הוועדה : חנה דגן

נציגי ציבור : גל בינה, אופנהיימר אילה, זוהר גילי, שץ חדווה, רון דונה, דור עדי, יוהנסון חני.

3. המועצה קיבלה את ערעורו של עידו נור על החלטת מינהלת השיכון לא להרוס את בית 201.

4. המועצה אישרה עדכון להסדר חתונות.

את התקנון המפורט והמלא ניתן לקבל אצל נלי במזכירות הטכנית.

שבת שלום

צ'אי

"תנו להם סיכוי"

אני ממש שמחה שהקיבוץ, כלומר אנחנו, החליט להתחיל לקלוט את בנינו ה"מתאימים" אליו.

זה נפלא להיות מוקפים באנשים צעירים, שמתחילים את חייהם הבוגרים ושעדיין אכפת להם מהמקום שבו הם גרים ובו הם מגדלים את ילדיהם.

אני פשוט חושבת שעלינו לעשות זאת עם "הצעד הנכון קדימה", ולא לעכב אותם מלהיות הדור הבא.

לאחרונה מספר אנשים צעירים היו אמיצים מספיק להציע את עצמם למועמדות של כל מיני ועדות שונות ואף לא אחד מהם נבחר! אבל זוהי דמוקרטיה; אנו מצביעים עבור האנשים שאותם אנו רוצים...

אני מבינה את הדילמה הניצבת בפנינו; רובנו פוחדים או זהירים לגבי האפשרות לתת למישהו שאנחנו לא ממש מכירים את היכולת להחליט החלטות בשבילנו – זהו היבט מרתיע ביותר בהצבעה לאנשים לוועדה ובמתן כוח שהם עלולים לנצל לרעה.

כפי שכל-כך הרבה אנשים אמרו, אנו נותנים להם את ההזדמנות לעמוד ולהיבחר... יש לי הצעה שלדעתי יכולה להצליח.

למה שלא נשאל את האנשים הצעירים שגרים כאן אם הם רוצים לצפות בישיבות של הוועדה בה הם מעוניינים להשתתף? אם הם יסכימו, הם יוכלו להיות צופים למשך שנה או שנתיים, ללכת לכל הישיבות, להביע את דעותיהם, להישמע, ובתקווה לא להישפט כל כך בחומרה, ואז לאחר תקופה זו, נוכל לבחון את האפשרות לצרף אותם לוועדות במכסה קבועה.

כלומר: בכל וועדה יהיו 20% צעירים (מתחת ל40), כך נולד הדור הבא לדעתי.

זה ייתן לחברים אפשרות לראות את הצעירים בפעולה, יגרום להם להיות מעוניינים ויעניק להם תחושה של שייכות, ושנחנו כחברי קיבוץ באמת רוצים לתת להם מקום בביתנו ובלבבותינו.

אני מקווה שנעשה משהו כזה לפני שיהיה מאוחר מדי והם ייאבדו את הבטחון והמוטיבציה שלהם, יהפכו אדישים ולא ירצו להיות חלק משום דבר.

זה מספיק שאנשים אומרים שלאנשים לא אכפת ולא רוצים לעשות כלום; בואו ניתן להם סיכוי!

ויויאן שפירא

אקלוס צנין אכא

כצופה ממסך הטלביזיה בדיון על "הצמיחה הדמוגרפית" קל להתייחס לנושא מבלי לערב אמוציות, המרחק מספק ממד קטן של זמן לחשיבה ובחינה של כלל הדוברים. סקירת היועץ של מעוף רעננה אותנו בנתוני הקיבוץ המעודכנים וברוחות השינוי העוברים על התנועה הקיבוצית בנושא זה. במהות של הדברים לא הובעה חשיבה שלא נוסתה או התבצעה כאן ברבות השנים כולל ההמלצה הגורפת של "ללכת על קליטת בנים" זו הייתה גם הדרך בה בחרה ועדת הקליטה בראשותי (1990-1992) הסיבות היו נכונות וטובות אז כפי שהן היום, הרבה לא השתנה ולא התחדש, כל מי שינסה להגדיר איכויות קליטה מועיד את עצמו להלך בשדה מוקשים אחד גדול, לא ברור לי מושג האיכות בהקשר של הקליטה, זה נשמע לא טוב ועל סיפן של הטיות ואפלויות על כל נושא, אשמח לקבל הבהרות.

אם נרצה או לא קיימות לפחות שתי גישות המיוצגות על ידי שני מחנות שלמרבה הפלא גם נאבקות על צביון הקיבוץ, כל קבוצה לגישה טוענת את טענותיה ורוצה למשוך לכיוונה, עד כאן הכול בסדר ולגיטימי במשחק הדמוקרטי. אבל למי שבוחן את הנשמע והנאמר בדיון, צפה המחשבה כי למעשה שני הצדדים לא יכולים ולא ממש "רוצים" עלייה, כי גם אם הדברים נאמרו כפי שנאמרו, בצליל, במנגינה, בתווים, בין השורות, נשמעים מנגינות אחרות. מבלי להיכנס ליותר מדי פרטים צד אחד רוצה קליטה אבל לא יודע/ לא יכול להגדיר את החורים במסננת ולצורך כך מגייס כוחות חיזוניים שעולים למשלם המיסים לא מעט כסף. הצד השני אומר דברים הפוסחים על הסעיפים כאילו רוצה לומר אני בעד אבל בעצם רוצה לסגור הדלת...למי ?

עין חרוד לא "רוצה" קליטה והתנהגות המוסדות בשנים האחרונות מוכיחה כך, אם באמת רוצים קליטה צריך קודם וראשית כל "לרצות" אין הסכמה חברתית לרצון, או במילים אחרות הרצונות מנוגדים עד כדי שיתוק מערכות. רצון פירושו שיש התגייסות מערכתית ממסד ועד טפחות ושינוי אווירה חברתית היוצר אקלים לקבלת השונה והזר. מנגנון קליטה, עיצוב החורים במסננת, זה יכול לבוא בשלב השני. אם יש רצון וכוונות אמיתיות אזיי כל השאר יגיע מאליו בהסכמות ובלי פופוליזם של פסבדו דיון ציבורי חד פעמי שתרים מעט וחידד קטבים.

בתקנון הצעירים שהתקבל אי-שם בתחילת האלף הנוכחי קיים סעיף שלם העוסק בראיית הבנים הלומדים כפוטנציאל לתפקידים ומקצועות מבוקשים בחצר המשק ובמפעלים, סעיף שלם העוסק בחיבור של הבנים למשק דרך תוכניות הלימודים שלהם על ידי מתן תשתית תומכת מקצועית ללומד במהלך שנות לימודיו במסגרת משקית אשר תקלוט אותו אחר כך לעבודה בתחום בו למד, לא ראיתי שסעיף זה מומש על ידי ועדת דור צעיר לדורותיה, גם כאן, היועץ ממעוף לא חידש ולכן האמירה המובעת

בחוסר ישום הסעיף, היא חד-משמעית חוסר רצון לקלוט את בנינו ולבנות להם מסלול השתלבות כבר בשלב הלימודים, מה הטעם להביא יועץ חיצוני שיחזור על אותן הרעיונות אשר התנסינו בהן ואף רשומים בתקנון, אם זה לא הופעל, כנראה שקיימת חוסר יכולת או רצון לבצע ולכן בואו נטפל בבעיית הרצון, נחליט שרוצים לקלוט בנים ונפעל במלוא הרצון והכנות על מנת שזה יקרה. על פי הנאמר בדיון ישנן עשרות משרות אטרקטיביות הן במפעלים והן בחצר המשק, ראשית מדוע איננו יודעים על כך ושנית מדוע לא מציעים אותם לצעירים או לחברים? מן הידוע הוא כי עבודה קושרת אדם למקום אז מדוע לא להציע משרות אלו, למי הן נשמרות? קיימות שתי אסכולות לקליטה, האחת נקראת "קליטת חיילים" שמשמעותה מילוי שורות והתאימה לעד סוף שנות ה-80 של המאה שעברה, השנייה נקראת "קליטת גנרלים" קליטה ממוינת על פי צרכי המשק בכל תחום תפקידים, קליטה זו מאופיינת כמועדפת החל משנות ה-80 וענתה לצורך הולך וגדל של חוסר באנשי מקצוע בכל התחומים בקיבוץ. כיום אנו עדים לחזרה מאסיבית של בנים לקיבוץ כחברים, זוהי שעת רצון לקליטה ואסור לפספס את ההזדמנות. מי שמחפש צמיחה דמוגרפית ורואה לנגד עיניו את בתי הילדים טועה קצת, צמיחה דמוגרפית היא יותר מגודל של אוכלוסיה, היא תשתיות פיזיות, ולא רק דירות. כולבו, מרכולית, מרכזי שירות העונים לקהל גדול ומגוון, צמיחה לא יכולה להזניח את "העזיבה הפנימית" וחייבים לטפל בה היא חשובה כמו קליטה חדשה, צמיחה היא תהליך, היא מנוע וחייבת לפעול באווירה משוחררת מתגיות לשם יצירת אקלים נוח לקליטה, אחרת מה הטעם בלהביא לכאן אנשים טובים, מה בדיוק הם ישמעו בחצר, בחדר האוכל, בבריכה במפגשים הבלתי אמצעיים עם חברים שונים, שכיף כאן כלכלית אבל חברתית המצב על הפנים...

קשה למצוא פתרון מושכל, מוסכם וחוסר אמוציות לבעיה בה חלק מהציבור רוצה ההיפך מחלקו האחר ויתכן שסוגיה זו תצטרך למצוא את דרכה לקלפי ייעודית בנושא.

דעתי העקרונית בנושא הקליטה לא השתנתה מאז סיימתי תפקידי בוועדה, הפוטנציאל הנכון, הגדול, האמיתי, הזול (מבחינת עלות הכשרה, התאמה, ערכית ואידאולוגית) והצודק הוא קליטת בנים ולכן לכל בן משק מגיעה ההזדמנות להתמודד על מקום בחיי הקיבוץ זוהי זכות אבות בלתי מעורערת, המועמדות היא זכות זו, הציבור יביע את דעתו בקלפי בצורה דמוקרטית כנהוג בחברה הוגנת.

ששי מאור

הפתעה בעמק !

מאת: כתבנו לענייני ספורט בעין חרוד איחוד

אחרי שחשבנו שהאליפות של הפועל גלבע זו הפתעה נדירה, קמה לה קבוצה צעירה שהוקמה במיוחד לליגת הקיץ על שם תומר רון ז"ל. זהו טורניר הנצחה לזכרו של החייל תומר רון ממולדת שבו לוקחות חלק 16 קבוצות מרחבי העמק, גאווה.

אחרי שנתיים שבהן ניסו ללא הצלחה להרים קבוצה, בתקציב הקיים בקיבוץ עין חרוד איחוד, קמו להם שני בחורים צעירים עם חלום אחד משותף! **אבנר מסורי:** "היה חשוב לנו להחזיר את השם והגאווה של הקיבוץ למפת הספורט, וידענו שנצטרך לשם כך שחקנים עם רוח קרב, ניסיון ושאיפה עזה להצליח!"

ירין דורון: "פנינו לישעיה שיעזור בבניית הסגל הראוי, במגבלות התקציב הקיים." עוד מוסיף ירין: "כדי להימנע מבעיות של אגו החלטנו לזמן לקבוצה רק מלול אחד ולהחתים כוכב-על שיוריד את כולם לקרקע".

ישעיה: "אור הוא מסוג השחקנים שכל קבוצה בארץ חולמת עליו. נערך משא ומתן קשה וממושך כדי להחתים אותו אצלנו כי היו לו הצעות מפתות מפנתנייקוס וריאל מדריד. אך אור היה נחוש להגשים חלום! לשחק בשורותיה של קבוצתנו!" סעיף מיוחד שהכניסו אורי שפרן ומזכיר הקיבוץ, מותיר לאור להשתמש חופשי בבריכה וארוחות בוקר חינם למשך שלוש שנים! עין חרוד איחוד מתפקדת כמו קבוצה אלופה, חבר'ה מגובשים, מתמידים ונחושים, עורכים לפחות שני אימונים בשבוע בהיכל הבלטות בקיבוץ.

מנהל הקבוצה **אודי מערבי:** "מיד כשפנו אליי בבקשה שאקח חלק פעיל במשחקים תוך כדי ניהול הקבוצה, הסכמתי! אבל בתנאי שעדי אריאל ייקח גם הוא חלק בקבוצה!"

לעין חרוד איחוד יש את הסגל המיוחד והמלהיב ביותר בעמק - שילוב נדיר של צעירים עם חזון וותיקים עם ניסיון:

עדי אריאל, מור מאור, ירין דורון, אבנר מסורי, עידו מלול, אודי מערבי, יוני סרבסטיין ואחיו ליאור סרבסטיין, ארי בורשטיין, ישעיה אמיר, אור איתן וגלעד וולפין!

עידו מלול משחזר: "המשחק הראשון בבית המוות הפגיש אותנו מול בית אלפא שנחשבת לקבוצה החזקה בבית. ידענו שניקח את זה, שלא נוכל לטעות, באנו מפוקסים ואחרי לחימה אסרטיבית מול היריבה התוססת, ניצחנו על 4.

אודי: "המשחק השני הפגיש אותנו מול יריב ותיק ומר: תמיר גל! ומולדת. המשחק התחיל מעולה, כבר בשלוש דקות הראשונות צברנו יתרון של 7 נקודות, אך קומץ האוהדים של מולדת היה חייב לחבל לנו בהצלחה והם העלו באש את ארון החשמל באולם מה שגרם להפסקת המשחק ופינוי מהיר מהמקום. המשחק נדחה, במשחק החוזר לא תפקדנו כמתוכנן והפסדנו בנקודה.

ארי בורשטיין (בלי שום קשר לטל בורשטיין) מוסיף: המשחק השלישי היה מרגש עבורי אישית, שיחקתי מול הקיבוץ שבו חונכתי וגדלתי - מסילות ומאוד רציתי לנצח. כדי להביא את הקבוצה למעמד הגבוה ביותר היינו חייבים לנצח ולקוות שבית אלפא ינצחו את מולדת בהפרש זעום וכך לסיים ראשונים בבית! וכך היה, אני כל כך שמח שעשינו את זה! החבר'ה תותחים והיה תענוג לשחק עם ירין. אני מעריץ אותו!"

למרות שהקבוצה הבטיחה את עלייתה לרבע גמר יש עדיין הרבה משחקים לפנינו. אנחנו מאוד נשמח לראות עוד פרצופים עם גאווה בעיניים מגיעים להריע לנו ולחמם את האווירה! בואו תהיו יחד איתנו חלק מההיסטוריה!

* בהכנת הכתבה לקחה חלק **דניאל מסורי** ולכן נמנענו מלספר את כל האמת על אבנר. אך אל דאגה, היא עוד תצא לאור...

שמע, שאל ורשם: **ירין דורון**

אורלי רז

איננה

2010 – 1968

אורלי נולדה ב-18.4.1968 ילדה חמודה ושובבה.
בבית הספר למדה במגמת סיעוד. הייתה תלמידה טובה. אהבה מוזיקה
ומחול, ואהבה את כולם.
את שירותה הצבאי עשתה בקצין העיר עפולה. בתום השירות התחתנה
עם איתי רז ונולדה בתם רון.
אורלי שאפה להיות גנת והחלה ללמוד בסמינר אורנים במגמת חינוך.
באחד הימים בדרכה הביתה הרכב שבו נסעה היה מעורב בתאונה. אורלי
נפגעה בראשה ונותרה חסרת הכרה. במשך שש-עשרה שנים טופלה בבית
הסיעודי בעין חרוד. לאחרונה הידרדר מצבה וביום שלישי 15 ביוני
נפטרה בבית החולים.

תודה למטפלות שטיפלו בה כל השנים
ותודה לחנה - ועדת בריאות.

יהי זכרה ברוך

אורלי, שחורקה, את לי אחות
תגידי לי
מאיפה היה לך את הכוח לחיות?
מאיפה, מאיפה כל הכוח הזה?
להאמין באדם, לאהוב את החיים, לשאוף למצוינות, להתמיד?
מאיפה כוח החיים שלך?
לסבלנות, לקבלה, לחברות?
מאיפה כל הכוח הזה?
לעשות כל אתגר לשגרה וכל עלייה למישור?
מאיפה כוח החיים שלך?
להפוך כל קושי לקלות, כל מסובך לפשוט?
מאיפה, מאיפה כל הכוח הזה?
ברור לי,
זה האור הפנימי שלך,
אלוהים מחלק כזה אור רק למלאכים הכי מוזהבים שלו
נסיכה.
מושלמת.
ילדה לדוגמה.
נעימה. אצילה. ענווה. ללא דופי.
בכוח מגנט
אורלי -
אור
לי
הכוח שלך
נותן לי אור
לחיים
תודה אור לי
יהיה לי הכוח לראות את האור
להאמין באדם
לסבול
ולסלוח
את נותנת לי
כוח
עפרי. אוהבת אותך אהבת אחות ומתגעגעת אלייך עד כאב.

מהלב

כיום, בעת היותי במעבר שבין פרקים בחיי ואחרי פרק ארוך ומורכב אני רוצה להודות לאנשים טובים במיוחד שהיו איתי ועזרו לי לצלוח את הקשיים.

מיום הטרגדיה ולאורך הדרך היו איתי ובשבילי גם חברים של אורלי ושלי וגם אחרים שאינם קשורים אלינו שתמכו ועזרו עם כל הלב בביקורים, הסעות, טיפולים, עידוד וכל סיוע אפשרי אחר שקיים.

אני מוקיר להם תודה גדולה ומברך על הכבוד שנפל בחלקי לזכות בקרבת ידידים שכאלו. יש שניים שהשפעתם בהקשר זה מכרעת ואני אמליץ עליהם בפני הבורא (ברגע שאתחיל להאמין בקיומו):

האחד הוא אבנר אמוראי שקיבל על עצמו את בקשתי לפני כ-16 שנה להיות אפוטרופוס של אורלי יחד איתי, זו הייתה אחריות כבדה ומורכבת במיוחד לאור מצבה הרגיש של אורלי והטיפול האינטנסיבי בהקמת הסביבה המיוחדת עבורה.

אבנר שהיה ידיד של אורלי ושלי עוד לפני התאונה, השקיע הרבה שנים מזמנו, ממרצו, ממקצועיותו וגם תעצומות נפש רבות ולא פשוטות במשך כל אותן שנים, כל זאת ללא תמורה מלבד קיום אותה הבטחה שנתן לי לפני 16 שנה ומתוך תחושת השליחות והאחריות לרווחתה של אורלי (ותמיד גם הדאגה לרון).

הקמנו יחדיו מערכת תומכת ועוטפת לאורלי שהוכיחה את עצמה במשך כל אותן שנים בטיפול מסור ובבריאות ללא דופי ביחס למצבה הרגיש. זאת גם ההזדמנות להודות למטפלות המסורות שלה במשך כל אותן שנים - סימונה, מרסל והכי הכי לוולנטינה שראתה באורלי כבת שלה.

האדם השני המשמעותי שברצוני להודות לו היא זוגתי - רינת שהגיעה לחיינו כשהיינו במצב מאד רגיש ומורכב ונכנסה לתפקיד האם של רון באופן מעורר הערצה (עד היום), היא אימצה אותה כבת שלה וטיפלה ברון ובצרכים המיוחדים לילדה בסיטואציה כל כך מסובכת ומיוחדת. כל זאת עשתה למרות שהייתה עוד צעירה וגם כנגד לחצים, ביקורת וזעם מצד רבים מהחברה הסובבת שלא יכלו (חלקם עדיין לא יכולים) לראות, להבין ולקבל את הצרכים של רון ושלי (הנפגעים העיקריים) להקים ולשקם את התא המשפחתי שלנו. תחת זאת העדיפו ביקורת תמוהה הנובעת ככל הנראה מפחדים אישיים עמוקים ודחוקים שלא עובדו עד תומם. הקונפליקטים הבלתי פוסקים שפקדו אותנו וממשיכים לפקוד לצערי (ראה ערך הלווייה) יחד עם המציאות הקשה גם כן, גבו מחיר לא קטן מנפשנו ומחיינו, אך לבטח לא החלישו אותנו ויש לנו זוגיות נדירה ותא משפחתי חם אוהב ומגובש, הכולל גם את שתי אחיותיה שיר ואור, שיכול לשמש מקור להשראה או קנאה (תבחרו צד).

אני שמח וחש גאווה גדולה שלמרות הטרגדיה שפקדה אותנו לפני שנים, רון התבגרה להיות נערה מוצלחת, בוגרת ובריאה בנפשה (לא פחות מבני גילה הרגילים...).

כעת אחרי מותה של אורלי, קיבלנו לבסוף הזדמנות להספידה בכבוד הראוי לה וכולנו יחד עם רון קיבלנו הזדמנות לשמוע סיפורים ממגוון רב של מכרים (שגם להם אני מוסר תודה גדולה) ולהתוודע אליה טוב יותר.

אורלי, סוף סוף את יכולה לנוח על משכבך בשלום ובכבוד.

איתי

את מביאה הכול לידי דמעות

שלום חנוך

מוקדש לאורלי ז"ל
מיערה בן-צבי (רענן)

את מביאה הכול לידי דמעות
ביום יפה כזה, יכולנו לבלות
בחוץ אביב מדליק פריחה
רציתי לבקש ממך סליחה
רציתי להצחיק אותך
והנה את בוכה

בלי שהרגשנו, השתנה הלב
בלי שניחשנו האהבה הפכה כאב
אין לעולם דבר פשוט
אי שם בדרך מחכה טעות
אי שם קיימת אפשרות
שלא הכול אבוד

ולו יכולתי להביא לך פתרונות...

לו רק יכולתי להביא לך פתרונות
כל מה שרק ניתן
היה כבר כאן מזמן
להביא לך פתרונות
כל מה שרק ניתן
היה כבר כאן מזמן

"גלובוס" עם ד"ר ג'ודי הן

בשבת 10.7.10, מ- 17:30-18:30 בערוץ 1
בתוכנית "גלובוס" עם דוד ויצטום ואורן נהרי
תשתתף ד"ר ג'ודי הן בתוכנית כאורחת
לכבוד סיום פרויקט הוצאה לאור
של תרגומים חדשים
לעשר יצירות ספרותיות של ארנסט המינגווי.

צפייה מהנה !

לחברים הסובלים מנדודי שינה שלום,

ביום שישי של סוף חודש יולי יתקיים במרכז בריאות שלנו
"סדנה לעזרה בשינה"
הפעילות היא פרטית וכרוכה בתשלום לפי מספר הנרשמים.
המעוניינים יפנו לדרורה מן או לחנה דגן.

תיקון לכתבה ביומן הקודם

רפואה משלימה

רופאת המשפחה מפנה לפי שיקול דעת
מקצועי לסדרה אחת בלבד.
במקרים מיוחדים ולפי שיקול דעת
מקצועי יישקל המשך טיפול.

תודה, חנה

מזל טוב

אנורית ואיוסי

אניאלאי

סיגל עז"ל זיו

זרכות לבזיות

לכל המשפחות

סיום שנת הלימודים תש"ע עם אילנה לוסטטיג

מנהלת בית הספר הרב תחומי בעמק חרוד

שנת הלימודים הסתיימה, החצר ריקה מתלמידים ומה יש למנהלת לסכם?

בית הספר נמצא בתהליך של צמיחה דמוגרפית הוא גדל בשלוש השנים האחרונות מ-600 תלמידים ל-800, גידול שמציב אתגרים, שהביא להתייצבות במעמדו של בית הספר ואפשר לנו לקבל יותר תקציבים לשעות הוראה.

צירים אחדים קובעים את אורחות בית הספר – המוגנות, ערך שהגענו אליו בעקבות השקעה גדולה שנעשתה בתקופת הניהול של ורד פרג ואנחנו ממשיכים להשקיע ולשמור עליו.

ציר שני הוא החינוך החברתי-ערכי-תרבותי ששודרג בשנים האחרונות ובית הספר משקיע בו משאבים כספיים וזמן. במסגרת זאת העמקנו ופיתחנו את החינוך הבלתי פורמלי בחצר בית הספר. אחת הדוגמאות היא מסורת המחזמר שעולה אחת לשנה וסביב ההכנה שלו נעשית עבודה רצינית של התלמידים, תוך משמעת ושאיפה למצוינות. הוא מהווה כלי למטרה החינוכית בזכות הביטוי ליכולות וכישורים שונים של תלמידים. כאלה שאוהבים לרקוד, לשיר ולנגן פורחים סביבו, בהכנות נוצר מגע רב גילי ואינטראקציה בין התלמידים וכשהופעה עולים לבמה 150 תלמידים שמביאים לשיא את היכולת שלהם. אני רואה בזה ערך חשוב שהוא מעבר ללימוד, לצד האקדמי שבית הספר מחויב לו. בתחום החברתי פועלת בבית הספר מועצת תלמידים שמנחה אותה הרכזת החברתית של כל אחת מהחטיבות. הפעילות שלהם ביום הפתוח באירוח של כתות ו' וט' החדשות יצרה אווירה טובה, הם הכינו, ארגנו והשקיעו והכול במאור פנים עד לשעות הערב.

בשנה הראשונה שלי בניהול בדקנו את החזון של בית הספר והשתמשנו במילה "אשכולות". אשכולות תחומי דעת אקדמיים כגון אשכול המדעים, אשכול ההומניסטיקה וכדומה. החלטנו להרחיב אשכול נוסף "אשכול מנהיגות" – לא במובן שכל אחד יהיה צ'רציל, אלא שאיפה שמרבית התלמידים ירגישו שהם יכולים להוביל בתחום שבו הם טובים. לקחנו את הפילוסופיה של גארדנר המדברת על ריבוי האינטליגנציות והצבנו לעצמנו מטרה: שבית הספר יפעל וייתן לילדים פלטפורמות להתקדמות בתחום שבו הם מרגישים מסוגלות גבוהה. יש בגישה זאת הלימה לפעילות הגדולה שסביב המחזמר, לקידום ענף הספורט שבו היו לנו השנה קבוצת רוכבי אופניים ושתי נבחרות כדורסל. נבחרות הכדורסל זכו באליפות המחוז כל אחת בקבוצת הגיל שלה. ולתחום המוזיקלי עם שלושה ההרכבים שפועלים בבית הספר ועוד.

הגישה הזאת עולה בקנה אחד עם הרצון שלי שהילדים יאהבו לבוא לבית הספר, שלתלמיד יהיה משהו נוסף על הלימודים האקדמיים, מטרה שאני מוכנה לעשות הרבה למענה.

הציר השלישי של ביה"ס הוא ציר הפדגוגיה. המטרה העיקרית של בית הספר היא ההוראה וקידומה בהתאם לצרכים והיכולות של התלמידים השונים. כך נבנה בחטיבה העליונה היצע גדול ומגוון של מגמות:

באשכול המדעים לומדים ביולוגיה, פיסיקה וכימיה.
באשכול האומנויות – עיצוב, קולנוע, מחול ומוסיקה.
באשכול הטכנולוגיה – מכטרוניקה והנדסת תוכנה.
באשכול הרוח והחברה – היסטוריה, מדעי החברה, ערבית וחינוך גופני.
אני מקווה שבשנת הלימודים תשע"ב נפתח גם מגמת תיאטרון.
בנוסף, בתחום הלימודי-האקדמי יש לנו פרויקט שנקרא "קדם עתידים" שמקדם תלמידים טובים מאוד למצוינות והסיסמה היא "מטובים מאוד למצוינים".

בצד הדאגה והטיפול של התלמידים חשובה לי גם רווחת צוות המורים. אני לא יכולה לשנות את סרגל השכר שלהם אך חשוב לי לטפח את תחושת השייכות וגאווה היחידה שלהם כלפי בית הספר. יש בהם רוח של נתינה ואכפתיות שבית הספר יהיה איכותי, שיהיה בו טיפול בפרט, שהילדים יגיעו להישגים הגבוהים ביותר להם הם מסוגלים. כדי להיות "מבוגר משמעותי" בעיני התלמידים אני חושבת שצריך להיות נוכח בשטח בית הספר. לכן אני מעודדת ואפילו דורשת מהמורים להיות זמינים בשטח לאורך כל יום הלימודים במשך חמישה ימים בשבוע, גם אם אינם מתוגמלים כספית על השעות. התגמול שלהם הוא קידום התלמידים והצלחת בית הספר. ואומנם - משרד החינוך הצביע עלינו כבית ספר שבשלוש השנים האחרונות חל בו שינוי בתחום ההישגים והחינוך הערכי כשהקריטריונים לדבר הם טוהר בחינות ואחוזי נשירה נמוכים.

איך שומר בית הספר על הצביון המיוחד של בית ספר קיבוצי בעמק

ההיסטוריה של בית הספר היא תמונת מראה של תולדות ההתיישבות בעמק ושל השינויים שחלו לאורך השנים. הוא התחיל מבית ספר קיבוצי של עין חרוד ותל יוסף ועם השנים התרחב עד שהיום הוא בית ספר אזורי שנותן מענה לאוכלוסייה גדולה – קיבוצים שיתופיים ומופרטים, מושבים, תלמידים מהרחבות ומישובים קהילתיים. הריבוי הזה הופך את האוכלוסייה שלו לרב גוונית והטרופנית, עובדה שמציבה אתגר גדול לצוות החינוכי, להמשיך ולשמור על רוח בית הספר בתפיסות החינוכיות שלו, בתרבות הארגונית שלו, בטיולים, במערכים ובהישגים. חשוב לי לציין שבית הספר זוכה לגיבוי ולתמיכה רבה של המועצה האזורית הגלבוע, תמיכה המאפשר לו להתחזק ולהמשיך להתפתח.

ראיינה : חגית כוכבא - עין-חרוד מאוחד

מכתב לאחי

מילים ולחן: עילי בוטנר

שיר סיום

אל תפחד תשאף לדעת
אל תדאג עוד תקיים
מי שבידו לגעת
יש שכליבו עוד לנחם
אל תפחד ימים יבואו
ועונות שנה תחלוף
אתה תראה שעוד נגיע אל הסוף

אל תפחד ממציאות נושכת
ואנשים קרים
כל אחד סוחב בבטן
ומעט שעליהם רואים
כמה כוח יש ברגע
והנצח אין לו סוף
בכל דמעה שעוד תרד
יגיע צחוק

וזה הרגע
הנה באה השעה
מה תביא איתה הרוח
מה ימיס את הדממה
ויש סיבות לכל דבר
ויש חלום שלא נגמר
בסוף הדרך עוד תהיה מאושר

וקדימה אל האופק
אל השמש הטובה
זה רחוק אבל תגיע
קצת עייף וקצת צמא לאהבה
שמחכה לך, תקטוף אותה כפרי בשל

"תיק באפלה"

מופע סיום י"ב

"מוצ"ש 3.7.2010

בשעה 20:30

על מגרש הכדורסל במאוחד